

DE GODDELIJKE GEHEIMENISSEN

A. E. Knoch

De Goddelijke geheimenissen – A.E. Knoch

Een algemeen overzicht

Liefde verlangt naar wederliefde. Ze heeft slechts één doel: door haar gloed eenzelfde vuur aan te steken. Wij delen onze hartsgeheimen met degenen, die wij liefhebben. Nu is God weliswaar geen mens, maar ook Hij laat alleen de Zijnen in Zijn diepste geheimenissen kijken.

Aan Abraham, Zijn vriend, onthulde JHWH het vreselijke oordeel, dat voor Sodom dreigde. Aan ons, Zijn geliefden, heeft God al Zijn geheimenissen geopenbaard.

De ene profeet na de andere zocht naar de tijden, die met het lijden van de Messias en Zijn verheerlijking samenhangen. Zijn discipelen waren echter degenen, aan wie de Meester de geheimenissen van het Koninkrijk bekend maakte (Matth. 13:17). En de natiën, die Hem niet gezocht hadden, vernemen het geheimenis van de duur van de verharding van Israël, dat Jesaja zo graag wilde weten.

Zijn grootste geheimenis echter – aan de apostel Paulus geopenbaard – had Hij ook voor hen verborgen. Als Israël de liefde, waarmee Hij hem overstelpte, versmaadde, dan moest ze een ander terrein zoeken. Het huidige beheer van het geheimenis, waarvan geen aartsvader of profeet, geen discipel of apostel kon dromen, leidt de zijnen in de diepst verborgen schatkamers van Zijn hart.

Laten we ootmoedig verlangen door te dringen in Gods geheimenissen. Net als de apostel zijn wij van een ding zeker, namelijk, dat wij, ook als wij alle geheimenissen zouden weten, niets zouden zijn als we de liefde niet hadden. Wij weten ook, dat Hij, Die ons vermaant alles in liefde te doen, de Eerste is, Die Zijn eigen gebod navolgt. Al Zijn daden zijn uit liefde gedaan, maar sommige van Zijn woorden overtreffen de andere, als zij ons namelijk vertellen wat in Zijn hart is. Onder Zijn vele genadevolle liefdesbewijzen nemen Zijn geheimenissen de eerste plaats in. Ja, werkelijk, alleen voor zo ver wij de breedte en lengte, de diepte en hoogte van het geheim van het tegenwoordige beheer van God begrijpen, kunnen wij de liefde, waaraan het ontspringt, op waarde schatten en beantwoorden.

Omdat het Hem behaagd heeft ons deze geheimenissen te openbaren, zouden wij ons dan met dove oren van Zijn liefhebbende hart afkeren, waarvan alleen diegenen het kloppen kunnen vernemen, die in innige geestelijke gemeenschap met Hem mogen leven? Zouden wij Zijn vertrouwen dan geringschatten en Zijn woorden puur als sprookjes en van nul en geen waarde beschouwen?

Hoeveel mensen zetten hun leven ervoor in om de natuur een van haar geheimen te ontfutselen! Hoeveel geld wordt er besteed, om bedolven steden uit te graven om de geheimen van voorbije tijden te ontraadselen! Ook wij zullen misschien veel puin, menig achterhaalde menselijke theorie uit de weg moeten ruimen. Maar wat een heerlijke prijs wenkt ons, wat een volheid van onvergankelijke rijkdom en bovendien het welgevallen van de Enige, die wij willen behagen, zodat wij daar graag ons uiterste best voor willen doen.

Welk doel anderen ook hebben, ons verlangen mag het zijn aan Zijn voeten te zitten en naar Zijn woorden te luisteren, Zijn liefde te begrijpen en aan haar verlangens te voldoen. God Zelf zal ervoor zorgen, dat niemand ons dit kan afnemen (Luc. 10:42).

Maar alleen al het woord “geheimenis” lijkt de deur van de liefde voor ons dicht te doen, in plaats van hem wijd open te zetten. Het ziet er zo allesoverheersend en duister uit. Al onze kennis zal hier tekortschieten. Mogen de meest wijze mensen dan wel een poging wagen om een “geheimenis” te ontraadselen? Maar met de geheimenissen van het heilige woord van God zit het anders. Het gaat hier om iets wat in God verborgen is, waarvan verder niemand iets wist. Nadat God het eenmaal geopenbaard heeft, kan het eenvoudig door iedereen, die oren heeft om te horen, begrepen worden.

De Grieken waren door hun “mysteriën” overal bekend. De sleutel daarvoor was niet een studie of veel wijsheid, maar men moest daarin ingewijd worden. Alleen de ingewijden konden iets van die geheimenissen weten. Een buitenstaander kon zich inspannen, zoveel hij wilde, zonder ooit in staat te zijn het eenvoudigste geheimenis te ontraadselen. De grootste geestelijke inspanning, het helderste inzicht was hier volkomen nutteloos, de meest beperkte echter kon het begrijpen, nadat het hem onthuld was.

Alle wegen van God zijn in zekere zin geheimenissen, want niemand kan deze begrijpen, aan wie ze niet door Hem geopenbaard werden. Maar bij de eigenlijke geheimenissen gaat het alleen om die wegen, die Hij feitelijk verborgen had, dus voor de blikken van stervelingen verhuld, tot de door Hem vastgestelde tijd gekomen was.

De geheimenissen

In detail gaat het om de volgende geheimenissen (genoemd in de volgorde, waarin ze in de heilige Schriften staan):

1. Het geheimenis van het koninkrijk (Matth. 13:11; Marc. 4:11; Luc. 8:10).
2. De duur van de verharding van Israël (Rom. 11:25).
3. Het geheimenis van het evangelie: de verzoening (Rom. 16:25; Ef. 6:19).
4. Het geheimenis van de opstanding (1 Cor. 15:51).
5. Het geheimenis van Christus (Ef. 1:9,10; 3:4; Col. 1:15-20).
6. Het geheime beheer (Ef. 3:2,3,6,9; Col. 1:25-27).
7. Het geheimenis van het huwelijk (Ef. 5:32).
8. Het geheimenis van de wetteloosheid (2 Thess. 2:7).
9. Het geheimenis van de godsvrucht (1 Tim. 3:16).
10. Het geheimenis van de 7 sterren (Op. 1:20).
11. Het geheimenis van God (Op. 10:7).
12. Het geheimenis van Babylon (Op. 17:5-7).

Behalve de aangehaalde teksten zijn er nog de volgende algemene verwijzingen naar de geheimenissen: 1 Cor. 2:7; 4:1; 13:2; 14:2; 1 Tim. 3:9. De Bijbelse volgorde is voor de studie uiterst belangrijk en leerzaam.

Basisregels

Net zoals men bij veel wetenschappelijk werk een aantal bewezen leerstellingen aanvoert, voordat men met het eigenlijke thema begint, zo willen ook wij twee eenvoudige, maar levensbelangrijke basisregels opstellen, voordat wij de geheimenissen nader bekijken.

Omdat een geheimenis niet enkel een openbaring is, maar de openbaring van een zaak, die *verborgen* was (anders zou het geen geheimenis zijn), trekken wij de volgende conclusies:

Eerste basisregel: *ieder geheimenis van God was onbekend was tot aan het tijdstip, waarop het geopenbaard werd.*

Tweede basisregel: *men mag het niet geforceerd in vroegere openbaringen inleggen, die gegeven werden in een tijd dat God het nog verborgen hield.*

Hoe eenvoudig deze basisregels ook lijken, wij zouden ze toch nooit moeten negeren, want het hele thema is in verwarring en verval geraakt, omdat deze basisregels zo vaak verwaarloosd werden. Juist deze eenvoudige basisregels openen voor ons de deur naar de goddelijke geheimenissen. Vanzelfsprekend moet ook altijd op de tijd gelet worden, waarop een geheimenis onthuld werd.

De beide geheimenis-groepen

Alle geheimenissen, met uitzondering van dat van het huwelijk, zijn een reeks van menselijk falen, hetzij van een enkele persoon, hetzij van een heel volk.

Het falen van Adam leidt tot de *algemene geheimenissen* (de uitzondering schrijven we *cursief*):

- Het geheimenis van God;
- *Het geheimenis van het huwelijk;*
- Het geheimenis van Christus;
- Het geheimenis van de wetteloosheid;
- Het geheimenis van de godsvrucht.

Het falen van het volk Israël leidt tot de *bijzondere geheimenissen*:

- Het geheimenis van het koninkrijk;
- Het geheimenis van de zeven sterren;
- Het geheimenis van Babylon;
- De duur van de verharding van Israël;
- Het geheimenis van de opstanding;
- Het geheimenis van het evangelie: de verzoening;
- Het geheimenis van dit beheer.

Jesaja's uitspraak en de gevolgen

De profeet Jesaja heeft Israëls val en verblindheid voorzien. Maar dat uit deze blindheid zo'n stralend Zevengesternte (Plejaden) voort zou komen, feller dan de glans van de Orion, daarvan heeft hij niet kunnen dromen. Zijn bange vraag was: "Hoe lang?" (Jes. 6:11). Zo kort mogelijk! – dat was de wens van zijn hart. In deze geheimenissen wordt ons niet alleen het "Hoe lang?" onthuld, maar wij worden ook op de hoogte gebracht van alle resultaten en het goddelijke beheer, die de periode van verharding van Israël invullen.

Wat betreft de aan Jesaja gegeven boodschap vernemen wij bij drie verschillende gelegenheden, dat deze vervuld is (Matth. 13:14,15; Joh. 12:39,40; Hand. 28:25-27). Bij elk van deze gelegenheden wordt de verwerping van de Verbondsgod en Zijn vonnis over het volk vanuit een ander standpunt belicht.

In het 13e hoofdstuk van het evangelie van Matthéüs spreekt *JHWH* Zelf door Zijn Profeet. Het koninkrijk was afgewezen, nu komen uit deze afwijzing die *geheimenissen van het koninkrijk* voort. Wat bleef er voor Hem over om te doen, nadat het Messiaanse rijk verworpen was? De geheimenissen van het koninkrijk zijn het antwoord op deze belangrijke vraag. Vanuit het standpunt van het koninkrijk wordt de afval zevenvoudig – dus volmaakt – te kijk gezet, totdat de gerichten alle tegenstand gebroken zullen hebben.

In het 12^e hoofdstuk van het evangelie naar Johannes wordt Jesaja's plechtige waarschuwing nog een keer aangehaald. Toegevoegd worden de betekenisvolle woorden, dat Jesaja deze uitspraak deed toen hij "Zijn heerlijkheid gezien had en over Hem sprak". Hier is het de *Zoon*, Die eveneens spreekt. Hij had juist tevoren gezegd hoe Hij door het afvallige, religieuze systeem, dat in toekomstige dagen in het grote Babylon zal culmineren, de dood moest ondergaan. Wordt de Koning Zelf verworpen, hoe kan het volk dan nog een garantie voor de zegen en de heerserspositie op aarde zijn? Wat moet er van de foute natie worden, dat nog altijd de religieuze schijn ophoudt en daarin zo ver gaat, dat ze allen uit de synagoge stoot, die Hem trouw blijven (Joh. 12:42,43). Hoe moet deze hypocrisie eindigen? In het *geheimenis van het grote Babylon zien* wij deze afvalligheid op zijn hoogtepunt en rijp voor het gericht (Op. 17:5).

In de slotwoorden van de Handelingen der apostelen vinden wij nog een kort overzicht van wat de inhoud ervan is. De tekst uit Jesaja wordt opnieuw aangehaald. Hier spreekt de *heilige geest*, want hem verwierpen zij. Wij vernemen voor de derde en laatste keer, dat de oren van het volk verstopt werden, zodat het niet horen kan. Maar het is niet voor altijd verstoten. Het kan *Hem* verwerpen, maar Hij kan Zijn volk en Zijn verbond niet vergeten. Maar hoe zal Hij hen nu bereiken, aangezien hun oren verstopt zijn, zodat zij niet horen kunnen? *Het geheimenis van de zeven sterren* legt het ons uit. Hij kan weliswaar niet rechtstreeks met hen spreken, maar Zijn geest zendt hun brieven door "boodschappers" en daardoor bereikt Hij allen, die een oor hebben om te horen.

Israëls verharding was geen geheimenis, maar naar de duur ervan werd door de oude profeten met ijver gezocht. Wat voor of welke periode het is, was hun niet geopenbaard. Toen Jesaja vroeg: "Hoe lang?" ontving hij een algemene aankondiging van de troosteloze toestanden, die het tijdperk zouden invullen, maar de lengte ervan werd hem niet meegedeeld. Pas nadat Israël zoals bewezen, geweigerd had de geest in zich te laten werken, wordt de duur van zijn verblinding geopenbaard. Zij zal zo lang aanhouden tot de volheid van de heidenen is binnengegaan (Rom. 11:25 - NBG).

En hiermee komen de drie laatste van de bijzondere geheimenissen in onze gezichtskring, in hun alles overtreffende en onvermoede heerlijkheid. Zij staan in bijzondere relatie tot deze "volheid der heidenen", die voltooid moet zijn, voordat Israëls oren weer geopend en zijn ogen weer ziende kunnen worden.

Deze geheimenissen zijn in de huidige tijd van het allergrootste belang voor ons. Als wij nog eens nadrukkelijk beklemtonen, dat deze geheimenissen in het licht van de verharding van Israël, die heeft

plaatsgevonden, bekeken moeten worden, dan gebeurt dit, omdat men ze onafhankelijk van dit plechtig-ernstige feit helemaal niet kan begrijpen.

Israëls verharding is de sleutel om de geheimenissen te begrijpen

Wanneer het steeds duidelijker voor de dag komt dat Israël de dienst van de heilige geest afwijst, worden Saulus en Barnabas *door de geest* afgezonderd en naar een speciaal werk onder de natiën gezonden (Hand. 13:2). Veel Joden in de diaspora weigeren net als Bar-Jezus niet alleen om te geloven, maar verzetten zich ook tegen het genadewerk van de heilige geest en vragen daardoor om een soortgelijk lot. Dus de apostel keert zich van hen af en verkondigt de blijde boodschap aan de vreemdelingen. Een heel bijzondere groep uit Joden en natiën gevormd, die de boodschap van de geest aanneemt, is de vrucht van deze dienst. Deze groep heeft geen deel aan de zonde van de verwerping van de heilige geest (Matth. 12:32). Zo komt de vraag op: hoe zullen de gelovigen uit alle natiën aan het oordeel ontkomen, dat over Israël en de hele aarde komen moet?

Het antwoord daarop is het *geheimenis van de opstanding*. Hun lichaam zal in een ogenblik veranderd worden, of zij waken of slapen, en zij zullen tot Hem vergaderd worden, voordat de vreselijke oordeelstijd aanbreekt.

Maar Israël kan niet op dezelfde manier aan de verschrikkelijke gerichten van die dag ontkomen. De geheimenissen van het koninkrijk spreken over een vuuroven voor het onkruid. In het geheimenis van het grote Babylon, openbaart zich hun vreselijke lot; maar uit de zeven sterren straalt een heldere belofte voor de overwinnaars uit die tijd van verdrukking.

Israëls vreselijke zonde heeft nog een belangrijk geheimenis tot gevolg. Zo lang dit volk het bijzondere werktuig van JHWH voor Zijn licht en Zijn zegeningen was, moesten de natiën zich er mee tevredenstellen hun deel door Israël's bemiddeling te ontvangen. Maar toen het faalde, opende God het diepste van Zijn hart opdat zij die vroeger vervreemd waren binnen het gebied van Zijn vurigste liefdesverlangen zouden kunnen komen. Dat is het *geheimenis van het evangelie* - de verzoening.

Maar welke bestemming zou de nu in Gods familie opgenomen mensen verkondigd worden en welk lotdeel aan hen toegewezen? De aarde en de heerschappij daarover behoorden aan Israël. Geen falen van zijn kant kan ook maar een belofte opheffen, waar JHWH Zich toe verplicht heeft om die te vervullen. Als de zegeningen van de natiën op deze aarde zullen zijn, dan kan dit alleen onder Israël's regering.

En nu beseffen we de noodzaak van het laatste en voor ons kostbaarste van alle geheimenissen. *De hemelen* en *niet de aarde* zijn het toneel van onze toekomstige heerlijkheid, en daar zijn in tegenstelling tot de in de toekomst verheerlijkte aarde beide, de gelovigen uit de Joden en uit de natiën, tot dezelfde waardigheid verheven.

Paulus en andere kinderen van het uitverkoren volk zullen een hemels lotdeel ontvangen, maar zij zullen geen voordeel hebben boven ons, zondaars uit de natiën. In deze hemelse heerlijkheid hebben wij allen dezelfde rang. Dit noemen wij gewoonlijk "*het geheimenis*" of "*het beheer van het geheimenis*".

Als deze korte schets van de bijzondere geheimenissen ons ervan heeft overtuigd, dat Israëls verharding de sleutel daarvoor is, dan is de baan voor een nadere beschouwing van ieder afzonderlijk vrij geworden, evenals van hun relatie tot elkaar.

Had Israël niet de Messias verworpen, dan had het koninkrijk nooit een verborgen verschijningsvorm gehad, de zeven sterren hadden nooit hun plechtige boodschappen ontvangen en Babylon zou nooit het toppunt geweest zijn van de vreselijke afval van het volk.

Ja meer nog, had Israël na de moord op de Messias het koninkrijk, dat door de heilige geest nog een keer werd aangeboden, aangenomen, waar zou dan nog ruimte overgebleven zijn voor een beheer van het geheimenis?

De bijzondere geheimenissen, die betrekking hebben op Israël

De bijzondere geheimenissen zijn onderverdeeld in twee groepen; de ene groep heeft betrekking op Israël, de andere heeft uitdrukkelijk met de natiën te maken.

Voor zover ze Israël betreffen, worden ze alle vervuld gedurende de tijd die tussen Israëls verwerping in het verleden en zijn toekomstige aanneming ligt. Binnen dit tijdvak worden door de onthulling van de geheimenissen, die de natiën aangaan, nog andere grenzen getrokken. Zolang Israël verworpen is kan geen van de geheimenissen, die dit volk betreffen, vervuld worden.

De geheimenissen van het Koninkrijk

De eerste vier van deze geheimenissen zijn de enige, die verkondigd werden op een manier, dat ze voor de toehoorders mysterieus of moeilijk te begrijpen waren. Ze werden aan de buitenstaanders in gelijkenissen verteld en aan de discipelen van de Heer met duidelijke woorden uitgelegd. Voor allen, van wie de oren door Jesaja's vreselijke dreiging verstopt waren, bleef de betekenis verborgen; net als de boodschappen van de zeven sterren waren ze alleen voor degenen die oren hadden om te horen.

De gelijkenis van de *zaaier* brengt de oorzaken van de verwerping van het koninkrijk aan het licht, zoals de Meester dat had verkondigd. Deze oorzaken waren de tegenstand van de lasteraar, de zwakheid van het vlees en de wereld met haar rijkdommen.

Onder het beeld van het *koren en het onkruid* zien we de lotgevallen van het koninkrijk tot aan het einde van de tegenwoordige eon, als de Mensenzoon het veld van alle binnengedrongen huichelaars reinigt.

Het *mosterdzaad* toont ons de uiterlijke omvang, die het verworpen koninkrijk nog eens zal krijgen en het bijkomende feit dat zijn valse, bedrieglijke verspreiding een dekmantel voor de geestelijke machten van de boosheid is.

Evenzo leert het *zuurdeeg* ons dat verdorvenheid en corruptie het geheim van zijn grootheid zullen zijn, de corruptie, die door Israël zelf is geïntroduceerd, zal alles doorzuren. Niets anders kan daar een eind aan maken dan het vuur.

Deze 4 gelijkenissen werden publiekelijk tot de menigte gericht. En hoewel de mensen zelf hier de handelende personen waren, hebben hun oren het niet begrepen.

Akkers, parels en sleepnet

Nog 3 gelijkenissen werden tegen de discipelen verteld; zij hebben geen nadere verklaring nodig.

Nadat het koninkrijk niet, zoals aangekondigd, kon worden opgericht, wordt een nieuwe weg geopenbaard, waardoor het opgericht zal worden. Ooit verkondigde de Heer het openlijk, nu verbergt Hij het in gelijkenissen. Op welke manier kon dan de verborgen schat opgegraven worden? Door niets minder dan Zijn offerdood, toen Hij alles wat Hij had, overgaf, om *de akker* te verkrijgen.

Maar voor enkelen was het koninkrijk niet verborgen. Ze hadden Hem aangenomen als hun Messias, de Zoon van David. Hij was de Koning van Israël. Dit was niet als de verborgen schat in de akker, die een mens *vond*. Dit was wat de grote koopman *zocht*. Waren ze allen zo geweest zoals deze enkelingen, dan was er geen geheimenis geweest. Voor hen heeft Hij niet alleen alles opgegeven, wat Hij had, maar Hij was al om hen naar de aarde afgedaald en zou nog alles, wat Hij had, overgeven, om *de ene kostbare parel* te verkrijgen.

Het *sleepnet* heeft alleen betrekking op het laatste stadium van dit geheimenis, als Israël uit alle volken verzameld en in zijn land gebracht zal worden en God het van alle rebellen reinigt.

Het geheimenis van de zeven sterren en de zeven kandelaren

Na de terugkeer uit de Babylonische ballingschap bloeide ook het bestuderen van de heilige Schriften weer op. Dit leidde tot het ontstaan van de synagoge, die met de tijd het middelpunt van het geestelijke leven in Israël werd. De plaats van de offers en van aanbidding bleef echter de tempel.

Totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan, zo lang blijft Israël zowel blind als doof voor de woorden en wegen van JHWH. Maar na het einde van dit beheer, als JHWH Zijn volk weer opzoekt, dan zijn het de uitgeroepen gemeenten van de synagogen, de geestelijke centra van Israël, tot wie Hij Zich het eerst zal richten. Bij de geestelijk slechte toestand zou het nutteloos zijn het volk als geheel aan te spreken. Daarom is de boodschap gericht tot hen die oren hebben om te horen.

Het zaad van Abraham is verdeeld in 2 klassen. Het werd aan Abraham beloofd in de gelijkenis van het stof op de aarde en van de sterren aan de hemel. Het stof stelt zijn vleselijke nakomelingen voor, de sterren zijn geestelijke. In oude tijden, toen Israël afvallig was, sprak God niet langer rechtstreeks tegen hen. Hij sprak met Zijn knechten, de profeten, *over* hen. Nog een keer zal Israëls afval vreselijk zijn. Maar er is altijd een rest geweest, die Hem trouw bleef. Zo zijn er ook altijd enkelingen, die kunnen horen en zien. Dezen zijn Abrahams geestelijke zaad, “de sterren des hemels”.

Zolang het “beheer van het geheimenis” van kracht is, omvat zijn sterrenzaad ook ons, de gelovigen van dit beheer. Aangezien deze tijd lijkt af te lopen en Israëls hoop opnieuw aan de horizon schemert, zullen de “sterren des hemels” de geestelijke mensen zijn, die de Zoon des mensen kan gebruiken (want zij zijn in Zijn hand), om aan de uitgeroepen gemeenten in de synagogen Zijn boodschap door te geven. Door hen kan Hij in de verdorven mensheid werken en de overwinnaars in de duistere en vreselijke dagen van ‘Jacobs benauwdheid’ moed inspreken.

Omdat deze “boden” voor de uitgeroepen gemeenten van Israël als het licht van sterren in een duistere nacht zijn, is ook elk van die gemeenten voor de wereld, die haar donkerste uur beleeft, als een “kandelaar” waarop de laatste vonk van goddelijk licht gloeit, dat op deze aarde nog over is.

Het geheimenis van Babylon en van het beest, dat haar draagt

Israël was in dit beeld de echtgenote van JHWH. Alle zegen, alle kracht en alle rijkdom kwamen van Hem alleen. Steeds weer verliet zij Hem voor haar minnaars, tot Hij haar uiteindelijk verwierp. Naar de wet kan ze nooit meer de Zijne worden. Maar ondanks dat alles beschouwt Hij haar als de Zijne en Zichzelf als van haar (Hos. 3:3), hoewel de zonen van Israël vele dagen zonder een koning zouden blijven.

Toen Hij in nederige menselijke gestalte kwam, gewillig en gereed, om haar als Zijn bruid aan te nemen, toen versmaadde zij de haar aangeboden zegen: “Wij hebben geen koning behalve de keizer!” en zij kruisigden hun Koning.

Omdat JHWH haar nu niet zegent, zolang zij van Hem vervreemd is, weet ze hoe ze andere paden moet vinden, die haar de schatten en genoegens zullen brengen, waar ze naar verlangt. Zij eist belastingen van de regeringsleiders van de aarde, om de rijkdom te verkrijgen, die Hij haar onthoudt. Daardoor zullen zij zich nog een keer in luxueuze stijl in de stad vestigen, die ze in het land Sinear zullen bouwen.

Het wezen van het geheimenis van Babylon is de vrouw en het beest, dat haar draagt. Met andere woorden, het bestaat uit het afvallige volk, dat met behulp van de koningen van de aarde tot macht en tot genot van het antichristelijke wereldrijk, de imitatie van het 1000-jarig rijk, opklimt. JHWH en Zijn zegeningen worden versmaad, Zijn waarschuwingen bespot. Maar de vreselijke gloed van Zijn opkomende toorn zal hen in een ogenblik verteren.

De duur van de verharding van Israël

Zonder zelf enige glorie uit te stralen en toch het machtige sterrenbeeld van de bijzondere geheimenissen bij elkaar houdend, lijkt de profetie van Jesaja een groot donker hemellichaam, dat het zwarte centrum van een enorm zonnestelsel vormt. Deze woorden markeren slechts Israëls afval. Maar alle bijzondere geheimenissen kunnen worden herleid tot deze afval. Zonder deze afval zouden de geheimenissen er helemaal niet zijn. De duur van de afval is het onderwerp van dit ene geheimenis. Het moet zo lang duren, “tot de volheid van de heidenen binnengaat” (Rom. 1:25).

In het volgende bekijken wij de drie geweldige geheimenissen, die in speciale zin niet Joods zijn, maar de natiën betreffen, zonder echter Israël uit te sluiten.

De bijzondere geheimenissen die betrekking hebben op de natiën

Drie geheimenissen zijn er die net als de hemelse kant van het geheimenis van Christus een belangwekkende betekenis voor ons hebben. Ze zijn harmonieus met elkaar verbonden, ze kunnen niet gescheiden worden, toch heeft elk zijn eigen bijzondere heerlijkheid en een bijzondere achtergrond, die van de rest afwijkt.

Het geheimenis van Christus resp. van de Messias heeft zich in de loop van de eonen geleidelijk steeds meer ontvouwd. Het vlamde eerst met zwakke flikkering op in de hof van Eden, toen God Hem aankondigde, die de kop van de slang zou vermorzelen. De ene profeet na de andere mocht nieuwe lichtstralen toevoegen. Maar de mensheid vernam er nooit iets over, dat Hij nog in andere regionen dan de aardse de heerschappij zou ontvangen. Als Hoofd boven alle hemelen werd Hij pas geopenbaard, toen de bestemming en zegen, die met het beheer van het geheimenis verbonden waren, dat noodzakelijk maakten. Het geheimenis was wel geopenbaard, maar niet “zoals het *nu* onthuld werd” (Ef. 3:5).

Heel anders is het gesteld met de overige geheimenissen, die waren nog niet eens gedeeltelijk onthuld.

Toch was het geheimenis van het evangelie al in de eerste tijdperken van de geschiedenis van de mensheid in vage contouren aanwezig, maar het werd verzwegen.

De geheimenissen van de opstanding en van het huidige beheer waren echter in *absolute zin verborgen*. Dat van de opstanding werd kort voor dat van het beheer van het geheimenis geopenbaard.

Zo zien we hoe deze geheimenissen ook door de manier van onthullen van elkaar verschillen. Het ene werd geleidelijk geopenbaard, het andere werd afgebeeld en toen verzwegen, de andere geheimenissen werden volledig verborgen, tot Israëls afval voltooid was.

Ook in de wijze waarop ze geopenbaard werden zijn ze verschillend van elkaar. Het geheimenis van Christus werd aan Zijn apostelen en profeten bekend gemaakt, waarbij ook Petrus gerekend moet worden (Ef. 3:5; 1 Petr. 3:22). Het geheimenis van het evangelie was het onderwerp van de profetische geschriften. Maar het beheer van het geheimenis werd uitsluitend door Paulus verkondigd. Hij alleen had de opdracht aan *allen* dit geheimenis te openbaren.

In volkomen harmonie met zijn karakter werd het geheimenis van het evangelie, nadat het als een staatsgeheim verzwegen was, door *herauten* verkondigd en door *gezanten* beheerd, en wel in overeenstemming met een beschikking van de eonische God.

De boodschap van het beheer van het geheimenis wordt niet met dezelfde koninklijke presentatie verspreid. Het gebeurt in stilte, in kleine kringen en in huiselijke samenkomsten. Zoals een *huisbeheerder* uit de hem toevertrouwde voorraden kostelijke gaven op de tafel brengt, zo deelt Paulus, de beheerder van dit geheimenis, aan de familie van God de rijke schatten uit. De dienaren van de uitgeroepen gemeenten zetten zijn dienst voort (1 Tim. 3:9).

Het geheimenis van het evangelie wordt aan alle natiën bekend gemaakt om onder hen geloofsgehoorzaamheid te bewerken. Het geheime beheer ontvouwt haar zegen alleen bij hen, die de verzoening aangenomen hebben en hieraan gehoorzamen.

Het geheimenis van de opstanding

Het eerste van deze geheimenissen, dat onthuld werd, was waarschijnlijk dat van de opstanding. Omdat de gerichten over Israël niet ook over de gelovigen uit de natiën zouden losbarsten, moesten zij ten tijde van deze gerichten van de aarde weggenomen zijn. Dit zou door hun wegrukking in de

lucht gebeuren, zoals de apostel Paulus aan de Thessalonicenzen gezegd had. Maar de Korintiërs konden zich de praktische uitvoering van deze belofte maar moeilijk voorstellen. Wat voor een lichaam zou dat dan moeten zijn, dat op zo'n manier zijn omgeving kan verlaten en zich aan een volkomen andere omgeving aanpassen? De apostel verklaart, dat ieder lichaam aan zijn omgeving aangepast is en er dus andersoortige lichamen evenals ook andersoortige leefgebieden zijn. Dit toont duidelijk aan, dat onze lichamen in hun huidige toestand niet kunnen deelnemen aan de wegrukking, waarover Paulus geschreven had.

Daarom vertelt hij hun een geheimenis. Zij moeten *veranderd* worden. Hun aardse lichaam, dat het stempel van de aarde draagt, zou in een ogenblik in een hemels lichaam met het zegel van heerlijkheid veranderd worden. Een dergelijke verandering is natuurlijk niet nodig voor allen, die wedergeboren werden om de verlore aarde te bevolken (Joh. 3:7), want hun omgeving blijft immers dezelfde.

Het geheimenis van het evangelie

Vanaf het moment, dat de zonde in de wereld kwam, werd de mens van zijn God vervreemd. God, de soevereine Heer van het heelal, transformeerde nu het toneel, zodat de geschikte achtergrond voor de verzoening kon ontstaan. In de brief aan de Romeinen wordt gezegd, dat de tijd van Adam tot Mozes in al haar duisternis de passende achtergrond voor de huidige genade laat zien.

De tussenkomst van Israël heeft niet alleen deze context verduisterd, maar zou ook het hele plan verhinderd en belet hebben. Want als alleen Israël Zijn bijzondere volk is, als alleen Israël banden met Hem heeft en men alleen door hen tot God kan naderen, dan is de verzoening van de hele wereld praktisch onmogelijk.

Gods positie ten opzichte van de natiën was gekenmerkt door afstand en vervreemding. Dit werd vereist door Zijn gerechtigheid en heiligheid. Hij had wel het voornemen, allen te zegenen, maar alleen door en met Israël. Nadat Israël gefaald had en verworpen was, was er geen kanaal meer waardoor Zijn barmhartigheid over hen kon worden uitgestort. In deze benarde situatie, die voor de natiën alle zegen leek te versperren, openbaarde Hij een geheimenis in verband met de blijde boodschap. Door de dood van Zijn Zoon is Zijn positie tegenover de natiën veranderd. Hij is verzoend. Aan Zijn gerechtigheid en heiligheid, die de stroom van de in Zijn hart wonende liefde ooit beperkten, was door het kruis van Christus voldaan en ze drongen nu aan tot krachtige ontplooiing van Zijn liefde en genade. Het was niet langer noodzakelijk op de nieuwe aarde te wachten eer Zijn geest onder de vervreemden kon wonen. Van Zijn kant uit is alle vervreemding verdwenen en daarom is *vrede* de inhoud van de verkondiging, die tot dusver een geheimenis was geweest.

Nu verkondigde Hij aan allen vrede en vrije toegang tot Zijn persoonlijke tegenwoordigheid en wel zonder de bemiddeling van Israël of Israëlitische rituelen. Omdat dit uitsluitend gebaseerd is op Zijn *genade*, haalt het ons uit de machtssfeer van het gericht.

Het beheer van het geheimenis

Het geheimenis van het evangelie, de verzoening van God met de gehele wereld, spreekt over de genade, die bewezen is aan hen die veraf staan; het beheer van het geheimenis, een latere openbaring, houdt zich bezig met de omstandigheden van de gelovigen, die in dat beheer leven.

Toen de *hemelse* heerlijkheid van Christus geopenbaard was, werd een rest van Zijn aardse volk uitgekozen om aan deze hemelse waardigheid deel te hebben. Hun lotdeel werd van de aarde naar de hemelen verplaatst. De gelovigen uit de natiën hadden niet eens een aards lotdeel. Welke plaats zullen zij dan in de hemelen innemen? Zullen zij net als de bewoners van de aarde gedurende het duizendjarig koninkrijk aan het uitverkoren volk ondergeschikt zijn? Nee, *ze zullen een gelijk aandeel in deze hoge en overweldigende heerlijkheid ontvangen.*

Dit is het geheimenis, dat tot zover onbekend en onkenbaar was.

Het is het hoogtepunt van de genade en de liefde van God. Hier heeft Hij er de laatste hand aan gelegd om het heelal Zijn glorie te tonen. Hierdoor wordt de zonde in de hemelen onttroond, waar deze ooit haar oorsprong had.

Tot dusverre hadden alle openbaringen de aarde als onderwerp, haar herstel en nieuwe schepping. Alleen degene die onze tweede basisregel negeert kan dit geheimenis in de eerder geopenbaarde waarheden invoegen. Men heeft door deze handelwijze de vroegere geschriften zo gekleurd, dat het nu moeilijk is om duidelijk te zien waar ze eigenlijk over gaan.

Laat iedere lezer de Bijbel onderzoeken en proberen te ontdekken of wij enig recht hebben om er een verwachting en bestemming voor een lichaam te midden van de hemelen in te lezen, *voordat* Paulus de Efezebrief schreef. Alle zegeningen hebben wel een hemels *karakter*, maar hier gaat het om een *positie*.

Het was een geheimenis, niet alleen niet geopenbaard, maar daadwerkelijk als zodanig verborgen.

De algemene geheimenissen

Net als de bijzondere geheimenissen worden ook de algemene geheimenissen in 2 groepen gerangschikt en hebben elk een bijzonder middelpunt, namelijk het geheimenis van God en het geheimenis van Christus.

Het geheimenis van God

Sinds de gemeenschap van Adam met JHWH Elohim in de hof van Eden verbroken werd, heeft God Zich schijnbaar voor wat het grootste deel van de mensheid betreft, van de aarde teruggetrokken. Gods daden vinden in het verborgene plaats. Zijn wegen zijn onnaspeurlijk, alleen voor een gezalfd oog herkenbaar.

Het geheimenis van God is gedurende onze tijd van verzoening en van vrede een geheimenis in de volste zin van het woord, vandaag, wanneer de meest arrogante atheïst Hem in het gezicht mag vervloeken en het hem desondanks goed gaat. Maar de tijd komt snel naderbij, waarop het geheimenis niet langer geheim zal zijn. De mensen zullen ontdekken, dat ze voor Hem rekenschap zullen afleggen, niet alleen als zij voor de rechterstoel (de Bêma) worden geroepen (Op. 10:7), maar ook gedurende hun leven op de vernieuwde aarde.

Het geheimenis van het huwelijk

Het geheimenis van het huwelijk heeft betrekking op het lichaam en blijft beperkt tot het menselijke geslacht. Man en vrouw zijn niet twee, maar één, een eenheid in het vlees. Alleen als wij het huwelijk vanuit dit standpunt bekijken, kunnen wij een vergelijking trekken tussen de plichten van de man tegenover zijn vrouw en de liefde van Christus voor de uitgeroepen gemeente. In geestelijke zin is de uitgeroepen gemeente het lichaam van Christus, zoals de vrouw lichamelijk met haar man een vlees is. Daarom zou de man voor haar zorgen, net als hij dat voor zijn *eigen* lichaam doet, *precies zoals* de Heer zorgt voor Zijn *eigen* lichaam, dat de uitgeroepen gemeente is (Ef. 5:31,32).

Het geheimenis van Christus

Bij de overdenking van het beheer van het geheimenis spraken we al over het geheimenis van Christus (Ef. 1:9,10; Col: 1:15-20). Het is voldoende om vast te stellen, dat de Gezalfde van God en Zijn alles omvattende machtsgebied als geheimenis lange tijd verborgen waren. De ene lichtstraal na de andere gloeide op en werd aan Zijn luister toegevoegd, totdat Hij Zelf in menselijke gestalte verscheen en in de diepte van de dood afdaalde.

Nadat de Messias, de Christus, echter op de afschuwelijkste manier afgewezen en van de aarde weggenomen was, toen opende de hemel zich voor onze ogen en wij zien de verachte Nazarener op de troon van het heelal zitten, getooid met vele kronen, heersend over de hemelen.

Het geheimenis van de wetteloosheid

Christus' heerschappij is toekomstig. Tegenwoordig heeft Zijn grote vijand, die deze wereld ruïneerde om Gods bedoelingen met Zijn Zoon te dwarsbomen, de teugels bijna onbeperkt in handen.

Satans aanwezigheid wordt niet bemerkt of gezien, de door hem verblinde mensen zijn zich niet bewust van zijn invloed. Hij werkt in het geheim en de tijd nadert, waarop hij ook openlijk zal werken. De mens van de wetteloosheid, zijn menselijke belichaming, zal hem openbaar maken. Maar tot die tijd blijven de bronnen van de wetteloosheid in zijn handen verborgen. De mensen mogen trots opscheppen, dat zij doen en laten wat zij willen, terwijl ze toch de hele tijd niets anders zijn dan zijn marionetten, die hij kan gebruiken om naar zijn eigen verheffing toe te werken. Dit geheimenis is de sleutel voor het begrijpen van de handelwijze van mensen in de tegenwoordige boze eon (2 Thess. 2:7).

Het geheimenis van de godsvrucht

De wereld is niet alleen blind voor het principe, dat in haar werkt, maar ze is ook niet in staat de beweegredenen te begrijpen van een leven, dat door eerbied voor het woord van God gekenmerkt wordt. De waarheid, die resulteert in een overeenkomstige levenswandel, wordt daardoor als het ware openlijk tentoongespreid en beschreven. De waarheid in woord en geschrift kan men ontkennen maar de wandel valt niet tegen te spreken. Het geheimenis van zo'n wandel is het onderwerp van dit geheimenis (1 Tim. 3:16).

Laatste gedachten

Wij hebben nu de hele reeks van geheimenissen doorlopen. Daarbij hebben wij ontdekt, dat ze alleen in naam geheimenissen zijn en op ons serieuze onderzoek wachten.

De kracht, de macht en de alwetendheid, de veelkleurige wijsheid en de alles overstijgende grootte van onze God worden erdoor verheerlijkt. Hem te kennen is het hoogste streven, waartoe een schepsel in staat is. Maar alleen aan de mens heeft Hij Zijn geheimste raadsbesluiten geopenbaard. De hemelse legerscharen echter verheugen zich als ze door ons een blik in de geheimenissen krijgen.

Niet de hele mensheid werd door de openbaring van alle geheimenissen gezegend. Deze genade was voor de gelovigen in Christus weggelegd, dus ook voor ons, de voormalige zondaren uit de natiën.

Wie van ons is vandaag bereid en gewillig met open oren daarnaar te luisteren? Hoeveel mensen buigen hun knieën en harten vol lofprijzing voor de grote Onthuller van de geheimenissen? Ons gebed is dat velen niet zullen stoppen bij de loutere kennis van de geheimenissen, maar verder zullen gaan om het paradijs van de liefde van God te bereiken, dat als het ware onmiddellijk daarachter ligt!

A.E. Knoch
U.R. 5 en 6/2010.
22-02-2022.